

Vohryzkovi Na Výletě V Tatrách

Tohle jsou naši příbuzní Vohryzkovi na výletě v Tatrách, pózuji před Studenovodskými vodopády u Hrebienoku. Nalevo je otcova sestra Bedřiška Vohryzková, rozená Munková, zcela napravo je její manžel Vilém Vohryzek a před ním stojí dvě sestry, mladší je Helena a starší Hana.

Vohryzkovi žili na statku v Sudetech, který se jmenoval Doubravice. Získali ho díky tomu, že tatínkův bratr Josef Munk byl v Rusku za první světové války legionářem.

Když byla po první světové válce pozemková reforma a rozprodávala se velká šlechtická panství, legionáři měli přednost a díky tomu si strýček mohl dovolit pořídit si napůl velkostatek s Vohryzkovými. Obě rodiny byly vzájemně vícekrát spřízněné, protože strýc Josef Munk si vzal sestru Viléma Vohryzka Martu Vohryzkovou. Vohryzkovi tehdy patřili k „lepšími“ velkostatkářům, jezdili kočárem do Teplic a jejich dcery byly u tzv. selské jízdy. Selská jízda byla taková garda, jak by se dříve řeklo – českých vesnických kulaků. Dostat se k selské jízdě bylo velkou ctí. Účastnila se všech významných slavností a měla vlastní jezdecké koně.

Když byly v osmatřicátém roce Sudety Němci zabrány a naše příbuzné odtamtud vyhnali, Vohryzkovi pak bydleli u nás v Brandýse a Munkovi někde v Praze. Domnívám se, že všichni naši příbuzní, kteří přišli ze Sudet do Prahy, byli potom jako jedni z prvních vybráni do transportů, které nešly do Terezína, ale rovnou do Lodže nebo do Estonska. Mezi nimi byla Hana Vohryzková, provdaná za Hugo Steina. Oba zemřeli v Lodži a byli prohlášeni za mrtvé už v roce 1942. Zbytek rodiny Vohryzkových, strýček Vilém, teta Bedřiška a jejich mladší dcera Helena, odjeli transportem nejdříve do Terezína a potom do Osvětimi, kde v roce 1944 zemřeli.